

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gold. 80 kr., za četrt leta 90 kr., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

~ V Ljubljani v sredo 12. junija 1867. ~

Gospodarske stvari.**Razdelitev pašnikov in zložitva (Arrondirung) zemljišč.**

(Konec.)

2. Soseske so v tej zadevi še celó malo, skoraj da nič storile, razun nekoliko skušenj z belim borovcem, in to sè setvijo in sajenjem. Prvi način se ni ponesel, ker se ni prav sejalo, namreč pregloboko so zrnca prišla. Borovčevo zrno prej in gotovo uspešno kalí, ako ga pred kakim dežjem po vrhu zemlje rahlo vržeš, dež ga nekoliko v zemljo zatepe, potem, predno kalí, se nekako vzdigne, počí, in zemlja ga nazaj na-se potegne, ter vjamejo se korenjičice v zemljo, in rastika je gotova. (To lastnost ima vsako seme). Če boš pa borovčevo zrno preveč z zemljo zasul, bodeš malo rastik pričakal, kajti ono ima zemlje za tretji del palca nad seboj dovelj, in če je težka nerahlja zemljevina, še preveč. Kar je pa posajenih borovcev, ti so bolj hasnili, kamor so bili prav vsajeni. Dozdaj jih je kneza Porcia gozdni in grajščinski oskrbnik gosp. Filibert Pavlin v Brdih in v Lozi pri Senožečah največ uspešno zasadil, in tudi nasejal. Imel bo ta gospod prihodnjo jesen do 400.000 2letnih smrek in belih borovcev na prodaj.

Da so se soseske na Notranjskem posebno v senožeškem okraji obvarovanja gozdov resno poprijele, to je resnica, kajti one so tudi primorane to storite, in le kake kljuke, ki rašči napoto delajo, iz borštov trebiti in veliko pomanjkanje drv trpeti, ako hočejo še kaj drevja sebi in svojim mlajšim pristradati, ker smo pri delitvi gozdov tako slabo oskrbljeni; obžalujemo pa sami sebe, ker smo se tako brezskrbno te važne stvari lotili, in vprašanje našega in naših zanamcev obstanka tako v en dan izročili, v očigled naloge grajščinskih zastopnikov, ktero so oni vestno na prid svojih gospodov rešili, in to s podporo osebe, ktera je bila prekasno odstranjena.

Sosedje planinskega, bistriškega in loškega okraja prosite in trkajte brez nehanja, da se Vam gozd po vaših pravicah hitro delí, da ne dobite čez leto tistih delov gozda, kjer sedaj najbolj pridno sekira poje, namreč — goličave!

Čujte, kras se vam pred prag sili! Do razdelitve naj se vsako prodajilo drevja ustavi; če drugače ni mogoče, pomagajte grajščinam davke in varstvo gozda primerno plačati, in gozd vam bo to sam vse povrnil. Gozd je prvi pogoj našega obstanka. Prizadevajte si za hitro razdelitev, in če ne more postojnska gozdna komisija s svojim priljudnim vodjem gosp. R. Hočevarjem (za nas je prekasno na to stopinjo došel) te reči hitro dognati, česar v resnici ne more, naj se zbere toliko nejednostranskih mož, kateri imajo pod vladnim

vodstvom prepire razsojevati, po tej razsodbi naj pa tudi več umetnikov gozdnih deli svet; saj se tacih učenjakov dobí več po deželi.

V Senožečah na sv. Elene dan.

Jož. Zelen.

Občni zbor kmetijske družbe v Ljubljani.

(Dalje.)

Gosp. dr. Karol Ahačič, ki se s posebno marljivostjo pečá z umetno ribjo rejo in ga je odbor kmetijske družbe prosil, naj bi po željah glavne avstrijske naprave za umetno ribjo rejo v Salzburgu prevzel opravilstvo te družbe, je zboru naznanil, da se do njega vsak obrniti more, kdor želi v to na akcije napravljeno družbo stopiti in daje sicer rad vsacemu na postrežbo, kdor želi pričeti umetno ribjo rejo (künstliche Fischzucht), ktere se bojo ljudje tudi pri nas gotovo prav živo poprijeli, ko se bojo prepričali, da dobička donaša. — Zbor je z zahvalo sprejel gospod doktorjevo ponudbo.

6. predmet programa je bil predlog gosp. Ludvika Dimica, c. k. polit. gozd. sekvestra v Kranjski gori, kako bi se dali na Kranjskem ustanoviti okrajni logarji (gozdnarji.) Ker je ta predlog na vsako stran temeljito izdelan, tedaj zeló obširen, zato ga je častiti gosp. pisatelj v obliki spomenice izročil kmetijskemu zboru, da se natisne v sporočilih družbenih in tako zlasti deželnemu zboru služi za podlogo svojih obravnav, kadar okrajni (distriktni) logarji po nasvetu dr. Tomanovem pridejo v prevdarek. Ta namen je g. Dimic v svojem predgovoru tudi očitno naznanil in rekel, da se je s posebno marljivostjo spustil v preiskavo tega za našo deželo važnega vprašanja. „Sprejmi slavná kmetijska družba ravno zdaj, ko si častno doživela stoletnico svojega obstoja, ta spisek iz rok enega svojih najmlajših udov v znamenje spoštovanja, da si zastavo svojo iz starodavnih časov „akademije operosorum“ krepko nosila in ohranila v kljub vsem viharjem preteklega stoletja in marsikak časten list vencu zastavnemu dodala.“

Zbor je po predlogu dr. Coste iskrenemu pospešitelju umnega gozdnarstva na Kranjskem g. Dimicu svojo zahvalo za podarjeno spomenico s tem razodel, da se je vzdignil s svojih sedežev. Obseg te spomenice je res izvrstno delo; začenja s tem, da popisuje stan gozdov na Kranjskem, njih pridelek in rabo pridelka. Potem zgodovino postav, ki so bile namenjene varstvu gozdov, popisuje prav na drobno do najnovejših časov, in konečno nasvetuje, kako naj bi se osnovalo okrajno logarstvo, iz koliko oseb naj bi obstajalo, koliko plačila naj bi dobivali, in da naj se plačujejo od treh strani tako, da tretjino vzame dr-